

הפנינג בתל-אביב

איך הפכו
אנשים אלה

לפסל
זה

קורי הפלסטיק
כמו קורי עכביש סבוכים עוטפים קורי הפלסטיק המותזים עליידי אחד מחברי הקבוצה את הסועדים סביב השולחן הקופאים על מקומם באמצע הסעודה. זהו השלב ההתחלתי של כיסוי הסר עדים בסיבים, לעיני מצלמות שהנציחו את ההפנינג המקורי בסרט. בתמונה למטה נראים אנשי הקבוצה בשלב הסופי, כפסלים המסמלים את חוסר הקומוניקציה בין בני-אדם.

מם היו צריכים לשהות בתוך האינקובטור במשך 48 שעות תמימות, כשמצלמות טל-וויזיה מעבירות את החיים שהם מנהלים בתוך האינקובטור. ואז, לעיני אלפי צופים נלהבים, הם היו צריכים לבקוע להם דרך האינקובטור, ולצאת לאוויר העולם כמו אפרוחים אנושיים צעירים ורעננים — סמל לאנושות המתחדשת.
אלא שזה לא הסתדר בדיוק לפי התוכ-
(המשך בעמוד 34)

את עצמה מט מובינג, צריכים לסעוד את סעודתם האחרונה סביב שולחן בכיכר דיי זנגוף בתל-אביב. לעיני אלפי צופים שיעקבו אחרי הכנסתם לאינקובטור אנושי. האינקובטור אמור היה להיות עשוי סיבים של חומר פלסטי שיתזו על החממי-שה ויכסה אותם לחלוטין במעטה לבן, אשר יסריד בינם לבין קהל הצופים בחוץ — סמל לחוסר הקומוניקציה בין בני-ה-מין האנושי. חמשת הצעירים הבלגים עצי-

ההתחלה
שבעת חברי קבוצת המס מובינג מסובים לשולחן הסעודה המזרחית, כשהם סוד עדים את ליבם בפיתות, פלפלים, שיש-ליק, קבב וחמוצים, משוחחים ביניהם באור-פן טבעי כאילו כלום לא עומד לקרות.

ה היה צריך להיות המאורע המס-עיר של השבוע. הרבה יותר מאשר ה-פשיטה ללבנון או הפלת המטוס הלובי. על-פי התוכנית הראשונית היו חמשת האמנים הבלגים, חברי הקבוצה המכנה

הסעודה האחרונה

